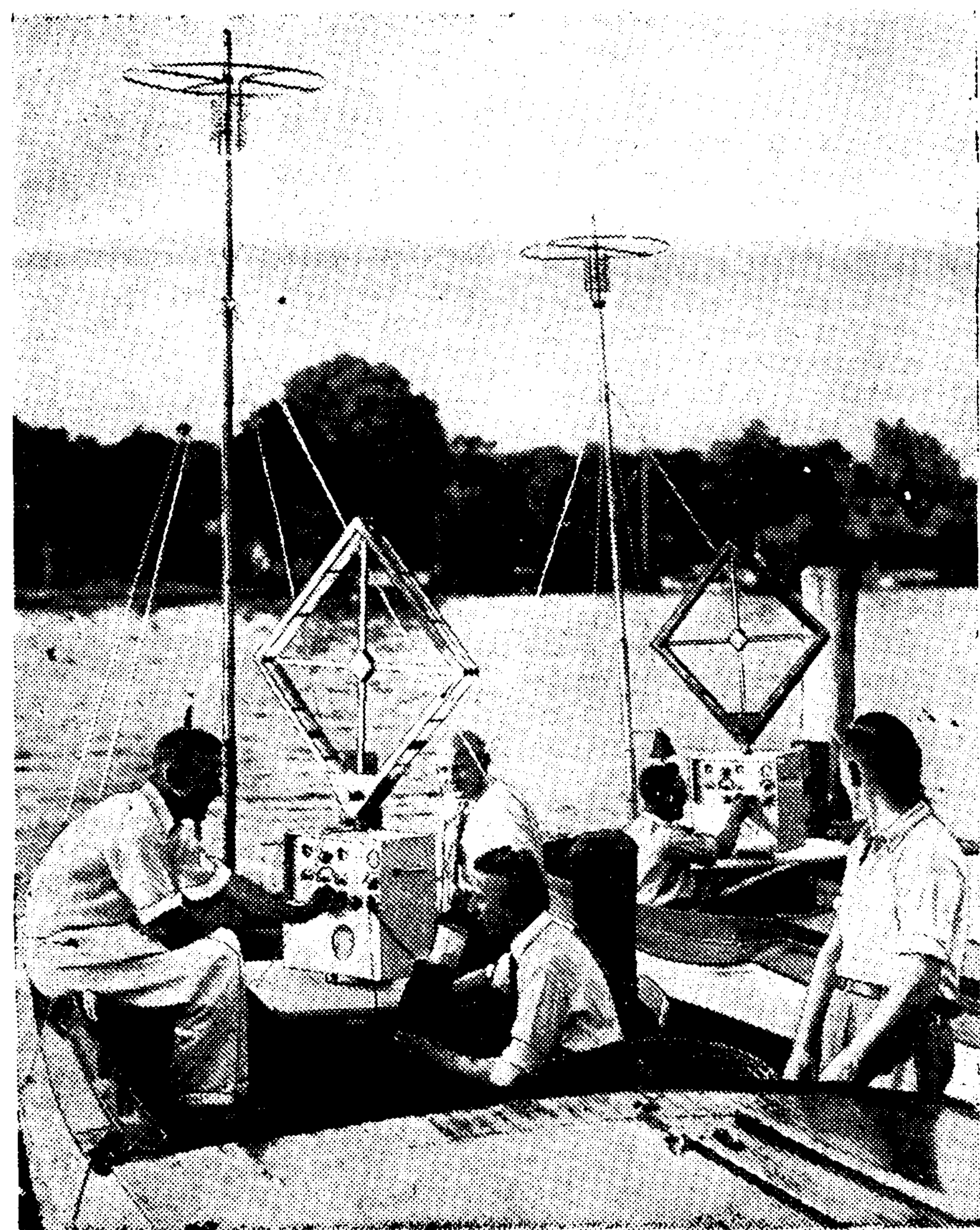
No. 2770 Vrijdag 14 Augustus 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

OLYMPISCHE JACHT. Gedurende de Olympische Jacht-race hield de kortegolf-zender op deze bootjes het publiek op de hoogte van alle bijzonderheden van deze race.

Ten Hemel-opneming van de Heilige Maagd Maria.

Van alle Maria-feesten is dit misschien het eerste en zeker het plechtigst gevierde. Het is het enige Maria-feest dat als Zondag gevierd wordt.

De liturgie herdenkt op deze dag het vroom afsterven van de Moeder des Heren en de glorierijke opneming van haar heilig lichaam en reine ziel in de hemel, waar zij als de uitverkorene der gehele schepping door haar Goddelijk Kind gekroond werd. En dagelijks bidden talloze gelovigen hun rozenkrans, overwegende het vierde glorievolle geheim: De opneming van Maria ten Hemel, en het vijfde glorievolle geheim: De kroning van Maria in de Hemel. En als zij, na hun rozenkransgebed, de litanie van Loreto bidden, stromen de lofprijzingen hun van de lippen tot Haar, die op deze dag geworden is: Koningin des Hemels, van Engelen, aartsvaders en profeten, van apostelen, martelaren, belijders en maagden.

Het leerstuk van de ten-hemel-opneming van Maria is een van die waarheden, die de Kerk niet heeft uit de H. Schrift, maar uit de Overlevering.

Volgens een eerbiedwaardige overlevering is Maria op hoge leeftijd, dus vele jaren na Christus' Kruisdood, gestorven. Met stervende stem had de Verlosser der wereld tot Zijn beminde leerling gezegd, doelende op Maria, die naast hem stond: „Ziedaar uw Moeder". De H. Johannes heeft dit begrepen in de meest voor de hand liggende betekenis en volgens de evidente bedoeling van Zijn Meester, als een nadrukkelijke opdracht om van nu af Maria onder zijn krachtige en zorgvolle bescherming te nemen, totdat het Haar Goddelijke Zoon behagen zou, haar wederom, en nu voorgoed met Zich te verenigen.

De Kerk heeft altijd gehouden en door de gelovigen is altijd als waarheid aangenomen, dat Maria ten hemel is opgenomen met ziel en lichaam, hoewel Rome het tot nu toe nog niet nodig heeft geacht deze waarheid als dogma aan de Christenwereld voor te houden. Rome gaat gewoonlijk slechts hiertoe over onder een zekere pressie, namelijk bij ernstige bestrijding, om door haar duidelijke woorden de gelovigen van iedere redelijke twijfel te verlossen en soms ook op godvruchtig aandringen van een zeer groot aantal bisschoppen en gelovigen.

Opvallend is in verband hiermee, dat de Kerk nooit relieken van Maria's lichaam vereerd of bezeten heeft. Dit feit bekrachtigt de stellige overtuiging van de Kerk.

De dood is een gevolg van de zonde en in zoverre was de vlekkeloze Moedermaagd niet aan zijn heerschappij onderworpen, maar de Moeder van de Heer zou ook in deze een navolgster zijn, want noch gewetensangsten, noch innige gehechtheid aan het aardse, noch bange twijfel aan het eeuwige geluk zouden haar het scheiden moeilijk maken.

Na een ideaal leven van christelijke volmaaktheid, zou ook haar dood het ideaal zijn van wat ieder christen zich daarvan voorstelt.

Wij bidden dan ook Maria om haar voorspraak, voor alle omstandigheden van ons leven, maar vooral voor het uur van onze dood!

L.

„Cosas de Espanja."

VAN WAAR DE REVOLUTIE.

Is het groot-grondbezit de wortel van alle sociale kwaad?

Nog steeds blijft de toestand in Spanje de aandacht der wereld spannen; en zal dat zeker voorlopig nog blijven doen.

En daarom achten wij het voor onze lezers niet onnuttig, gebruik te maken van een aantal zeer belangrijke artikelen van een kenner bij uitnemendheid, van de Spaanse cultuur, de Delftse Prof. Dr. J. A. A. Mekel in de Maasbode.

I.

Wat te voorzien was, is eindelijk gebeurd. Calvo Sotelo, een der bekwaamste en moedigste leiders der Spaanse rechterzijde (hij was monarchist en niet zoals abusievelijk in vele Nederlandse bladen werd gemeld, leider der fascisten), viel door de kogels van communisten.

Dit zeer betreurenswaardige feit zou misschien minder de aandacht hebben getrokken dan thans het geval is, nu de moordenaars tot de ordebewaarders der Spaanse republiek blijken te behoren.

Menigeen zal zich afvragen, of Spanje dan reeds een communistische staat is geworden en degenen, die de Spaanse politieke geschiedenis der laatste jaren niet nauwkeurig hebben gevolgd, zullen het onstaan van de tegenwoordige toestand moeilijk begrijpen. Was niet, nog nauwelijks een half jaar geleden, de overtuigde katholiek Gil Robles een van Spanje's prominentste politieke figuren en vormden toen niet de rechtse partijen de meerderheid in de Cortes, het Spaanse parlement? En mocht men niet terecht grote verwachtingen koesteren van Gil Robles' bijzondere politieke talenten? Dit werd ons zo dikwijls voorgehouden, dat wij het op de duur wel moesten geloven, al bemerkten we weinig van de resultaten van het optreden van die sinds enige jaren vrij plotseling beroemd geworden politieke leider. Vanwaar dan deze plotselinge, voor vele buitenstaanders zo onverwachte ommekeer?

Het is niet gemakkelijk deze vragen in een kort bestek te beantwoorden, want het heden van Spanje is zonder kennis van het verleden niet te begrijpen. En een uitvoerige studie van de ontwikkeling der Spaanse politiek zou niet alleen te veel plaatsruimte eisen, doch tevens bij de gemiddelde Nederlandse lezer, die Spanje niet tot het object ener bijzondere studie heeft gekozen, te weinig belangstelling wekken. Ik wil dan ook slechts de grote lijnen dier ontwikkeling schetsen om daardoor het ontstaan te verduidelijken van de tegenwoordige toestand in een land, dat, al ware het slechts om zijn verleden, de belangstelling van alle katholieken verdient.

Wanneer wij het tegenwoordige Spanje definiëren als het Spanje van de republiek van 1931, dan is de eerste vraag die zich opdringt: waarom viel de eeuwenoude Spaanse monarchie? Men kan die vraag trachten te beantwoorden met een uitvoerige analyse van de geschiedenis der regering van Alfonso en der dictatuur van Primo de Rivera, maar men kan ook met sommige Spanjaarden zeggen, dat, indien het van 12 tot 14 April van het jaar 1931 in Spanje en vooral in Madrid had geregend (ongelukkigerwijze echter scheen de Spaanse lentezon), Alfonso XIII thans waarschijnlijk nog zou resideren in het prachtige Palacio de Oriente. En deze bewering mag niet worden opgevat als een poging om een ernstige vraag met een ongepaste grap te beantwoorden, want zij dient juist om die specifieke kwaliteit van de Spaanse politieke gebeurtenissen, n.l. hun onberekenbaarheid, te karakteriseren. Het is hetzelfde antwoord, dat men zo dikwijls op vragen op dit gebied geeft, wanneer men schouderophalend zegt: „cosas de España" en waarmede men bedoelt: ja, dat is nu weer zo'n onbegrijpelijke, typisch-Spaanse gebeurtenis.

Men heeft inderdaad in alle ernst het recht te beweren, dat, indien op 12 April 1931 (de dag der verkiezingen) en de daarop volgende dagen geregend had — hetgeen betekent dat er minder gestemd zou zijn en dat het volk in veel mindere mate te hoop zou zijn gelopen — er werkelijk een grote kans had bestaan, dat op 14 April de Spaanse republiek niet zou zijn uitgeroepen. Hierop zal menigeen zich afvragen, of er dan in het geheel geen reden was voor de revolutie die uitbrak kort na de val van de dictatuur van Primo de Rivera noch voor die val zelf. En men is natuurlijk geneigd te antwoorden, dat zulke redenen zullen hebben bestaan en dat het in laatste instantie hoogstwaarschijnlijk redenen van sociaal-economische aard waren, die tot het uitbreken der revolutie hebben geleid. Wij zijn nu eenmaal en waarschijnlijk wel terecht, gewend om verreweg de meeste politieke conflicten te beschouwen als te zijn au fond sociaal-economische conflicten; of we ons dit gaarne bekennen of niet, of we het bemantelen door er mooie en soms zeer geleerd klinkende namen voor te verzinnen, bijna alle politieke strijd is een strijd van bezitters tegen hen, die minder met aardse goederen zijn gezegend en die op hun beurt tot de klasse der bezitters of althans tot die der machthebbers zouden willen behoren.

Natuurlijk bestond en bestaat die strijd ook in Spanje, maar toch spelen in dat land nog andere factoren een rol, en dat dit zo is, zien we onmiddellijk in, wanneer we ons slechts één feit in het geheugen terugroepen. Alfonso XIII regeerde 29 jaren (op 17 Mei 1902 toen hij 16 jaren werd, nam het regentschap van zijn moeder een einde), waarvan 22 jaren als constitutioneel vorst, want gedurende de zevenjarige periode van de dictatuur van Primo de Rivera was het parlement uitgeschakeld. En in die 22 jaren had Spanje 38 parlementaire regeringen, dus bijna 2 per jaar! Is het daaruit niet zonder verdere analyse duidelijk, dat er aan de Spaanse politieke machine iets ernstig haperde en dat het niet in de eerste plaats economische factoren waren, die de poltieke chaos in Spanje determineerden? Natuurlijk heeft ook Spanje te lijden onder de crisis en natuurlijk is ook in Spanje een verandering der sociaal-economische structuur bezig zich te voltrekken, doch in dat opzicht verschilt Spanje niet van de rest der wereld. Wat ik bedoel is dit: er bestaan geen nawijsbare, specifiek-Spaanse economische wantoestanden, die de revolutie geheel verklaren, laat staan rechtvaardigen.

En dat dit zo is, zal bij een weinig nadenken volkomen duidelijk worden. Met uitzondering van Catalonië, dat trouwens in verschillende opzichten een bijzondere positie inneemt, is Spanje geen industrieland. Men is nu, vooral in het buitenland en zeker wanneer men erg democratisch is aangelegd, geneigd om het grootgrond-bezit verantwoordelijk te stellen voor vele van de troebelen, waardoor dat land in de laatste jaren is geteisterd. Een ieder heeft wel eens gehoord van Spaanse grandes, die er onmetelijke bezittingen op na houden, terwijl de arme landarbeiders geen stukje grond in eigendom hebben en daarin wordt dan ook de oorzaak van vele van Spanje's kwalen gezocht.

Inderdaad, in Spanje bestaan nog latifundios, ook al is men dan sinds de revolutie begonnen met vele er van te verdelen. Nu verdient echter in dit verband een feit, dat dikwijls wordt voorbijgezien, onze bijzondere aandacht, n.l. het feit dat het grootste gedeelte van Spanje (praktisch het gehele land met uitzondering van de peripherie) een zeer droog klimaat, een typisch landklimaat bezit. En wanneer in een bepaald land de grond in handen van betrekkelijk weinig bezitters is, mag men hierin meestal niet alleen het gevolg van historisch gegroeide toestanden zien, maar tevens en dikwijls zelfs vooral van het optreden van bijzondere klimatologische factoren. In zeer droge gebieden is het groot-grondbezit bijna regel en het is gemakkelijk hiervan verschillende voorbeelden aan te wijzen. Zo vindt men in Noord-Amerika de zeer uitgestrekte ranches in de staten met een zeer droog klimaat (Oost-Texas, Arizona, New-Mexico etc.), doch niet langs de Oostkust of in het kustgebied van Californië, Oregon etc., waar de regenval veel overvloediger is. En dit is ook geheel natuurlijk, want in een gebied met een zeer droog klimaat zijn minifundios in 't algemeen niet rendabel.

Beschouwen wij het geval van verreweg het grootste gedeelte van Spanje iets nader. De Spaanse marxisten en ook sommige zich christelijk-democratisch noemende politici namen de verdeling van alle latifundios in hun programma op en spiegelden de arme boeren daarvan allerlei schoons voor, doch dit is boerenbedrog in de letterlijke zin van het woord. In het droge Castilie is renderende landbouw alleen mogelijk, indien men een stuk land slechts om het jaar bebouwt en het tussen twee oogsten één jaar rust gunt, dus braak laat liggen. Om te kunnen beschikken over de productie van één hectare, moet men er dus 2 bezitten. In een lezenswaardig boekje berekent César Sillió, dat in een normaal jaar in Castilie de waarde van de op één hectare verbouwde tarwe te stellen is op 405 pesetas (goudwaarde) dus op c.a. 200 gulden. Het bebouwen van deze

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

36)

Deze keer hield ik hem de kaars vlak voor het gezicht. Hij was kalm en kleurloos; zijn ogen waren nadenkend op de grond gericht, als in diepe, rustige overweging verslonden. Maar eensklaps bemerkte ik de krampachtige greep van zijn hand om de zoom van zijn jas. Het was of ik toevallig in het binnenste van die man had gezien — naar de kracht van zijn ilussie's, zijn verlangen, zijn hartstocht. Nu moet hij op mij aanvliegen, dacht ik, met schrikwekkend overtuigende zekerheid. Nu. Al mijn spieren beantwoordden, zich spannend, de oproep van die strijdgedachte.

Hij zeide: „Wilt u mij die kaars niet geven?"

Ik begreep dat hij mijn overgave vroeg.

„Ik zag u liever sterven", was mijn antwoord.

Hij hief het hoofd op; het licht weerkaatste in zijn ogen. „O, ik zal niet sterven", zei hij, met onderdrukte stem en voortdurend die echt vreemdsoortige zweem van humor op zijn gezicht. „Maar het is een kleinigheid; en u bent jong; het is misschien nog de moeite waard te trachten mij te believen — voor deze keer."

Voor ik kon antwoorden, hoorde ik Seraphina van enige afstand gejaagd roepen:

„Don Juan, uw arm".

Haar stem, die een beetje onvast klonk, deed mij O'Brien vergeten, en, hem de rug toekerend, ijlde ik op haar toe. Zij had mijn steun nodig; voor ons uit strompelde La Chica, met de kaarsen, kreunend:

„Madre de Dios! Wat zal er nu van ons worden! O, wat zal er nu van ons worden!"

„U weet wat hij mij gevraagd had hem te laten doen", begon Seraphina haastig te spreken. „Ik heb geantwoord; neen, geef de kaars aan mijn neef. Daarop zeide hij: Wenst u dat werkelijk, Señorita. Onze vriendschap is ouder. Ik herhaalde: Geef de kaars aan mijn neef, señor... Hij zei toen heel wreed: Om wille van de jonge man zelf, denk na, señorita... Hij wachtte even, voor hij mij opnieuw vroeg: Zal ik het hem overgeven?... Ik voelde de dood om mijn hart, en al mijn vrees voor U zat hier." — Met een vlugge beweging van haar hand, die onder de zwarte kant verdween, raakte zij haar mooie hals. „En omdat ik niet kon spreken heb ik — Don Juan, u heeft mij juist uw leven aangeboden — heb ik — Misericordia!... Wat kon ik anders doen? Ik heb met mijn hoofd „ja" geknikt".

In de ontroering, gejaagdheid, en zaligheid, die mijn onmetelijke dankbaarheid omgaf, drukte ik haar hand vertrouwelijk tegen mijn zijde, alsof wij twee gelieven waren, op een kalme avond, samen wandelend door een laan.

„Als u dat teken niet gegeven had zou het erger dan de dood geweest zijn — in mijn hart", zeide ik. „Ook mij vroeg hij afstand te doen van mijn vertrouwen, mijn licht."

Wij wandelden langzaam verder, terwijl het geruis van de fontein beneden in het groot vierkant van donkerte aan onze linkerhand, en het gesteun van La Chica de enige geluiden waren, die ons plotseling zwijgen vergezelden.

„Dat was zijn bedoeling ermee", zei de betoverende stem naast mij. „En u hebt geweigerd, dat toont uw moed."

„Niet uit zelfzuchtige beweegredenen, zeide ik verward, alsof heel de grote onzekerheid van mijn geest gewekt was door de klank, die mijn hart zoveel zaligheid bracht. „Mijn dapperheid betekent niets."

„Het heeft mij nieuwe moed gegeven", zeide ze.

„U had geen behoefte aan meer", zeide ik ernstig.

„O, ik was zo heel alleen. Het is moeilijk om —." Zij aarzelde.

„Om alleen te leven", voleindigde ik.

„Alleen te sterven nog erger", fluisterde zij met een nieuwe schuchterheid van toon. „Het is vreselijk. Wees op uw hoede, Don Juan, bij de liefde Gods, want ik kan niet —."

Wij hielden stil.

„Arme Don Carlos!" zeide ze. „Ik voelde een grote genegenheid voor hem. Ik was bang dat ze van mij wilde, hem te trouwen. Hij had uw zuster lief."

„Hij heeft het haar nooit gezegd", prevelde ik. „Ik vraag mij af of ze wel ooit vermoed heeft."

„Hij was arm, zonder tehuis, ziek alreeds, in een vreemd land."

„We hielden allemaal van hem, thuis", zeide ik.

„Hij heeft nooit gevraagd", lispelde zij. „En misschien — maar hij heeft haar nooit gevraagd."

„U bent heel goed voor hem geweest", zeide ik; dit had hij van u niet mogen vragen. Natuurlijk begreep ik heel goed. Ik hoop, dat u ook begrijpt, dat ik..."

„Señor, neef," barste zij plotseling los, — „denkt u, dat ik zou hebben toegestemd, enkel uit genegenheid voor hem?"

„Señorita", riep ik uit, „ik ben arm, zonder thuis, in een vreemd land. Hoe kan ik geloven? Hoe kan ik het durven dromen? — tenzij uw eigen stem —."

„Dan sta ik u toe te vragen... Vraag, Don Juan".

Ik viel op m'n ene knie, en plotseling haar arm uitstrekkend, drukte zij haar hand tegen mijn lippen. Van beneden af verlicht kreeg het schilderachtig aspect van haar gestalte iets van bovenaardse gratie; de ongewone opwaartse schaduwen bekleedden haar schoonheid met een nieuwe geheimzinnigheid van bekoring. Een minuut verliep. Ik kon haar snelle ademhaling horen boven mij en opstaande, hield ik haar beide handen omvat.

„Hoe weinig dagen zijn we pas samen", fluisterde zij. „Juan, ik ben er verlegen mee."

„Ik heb de dagen niet geteld. Altijd heb ik je gekend. Zolang ik mij kan herinneren heb ik van je gedroomd —al dagen, maanden, een jaar — mijn hele leven."

Het schokkend gebons van een zware deur, die ergens werd toegeworpen, vulde de gangen rondom de binnenplaats met de klinkende vermaning van ons gevaar.

„O! We vergaten het!"

Ik hoorde haar stem en voelde haar gestalte in mijn armen. Aan mijn oor spraken haar lippen:

„Denk er aan, Twee levens — maar, slechts één dood."

En zo vlug was zij verdwenen, dat het leek of zij door het hout van de massieve panelen was heengedrongen.

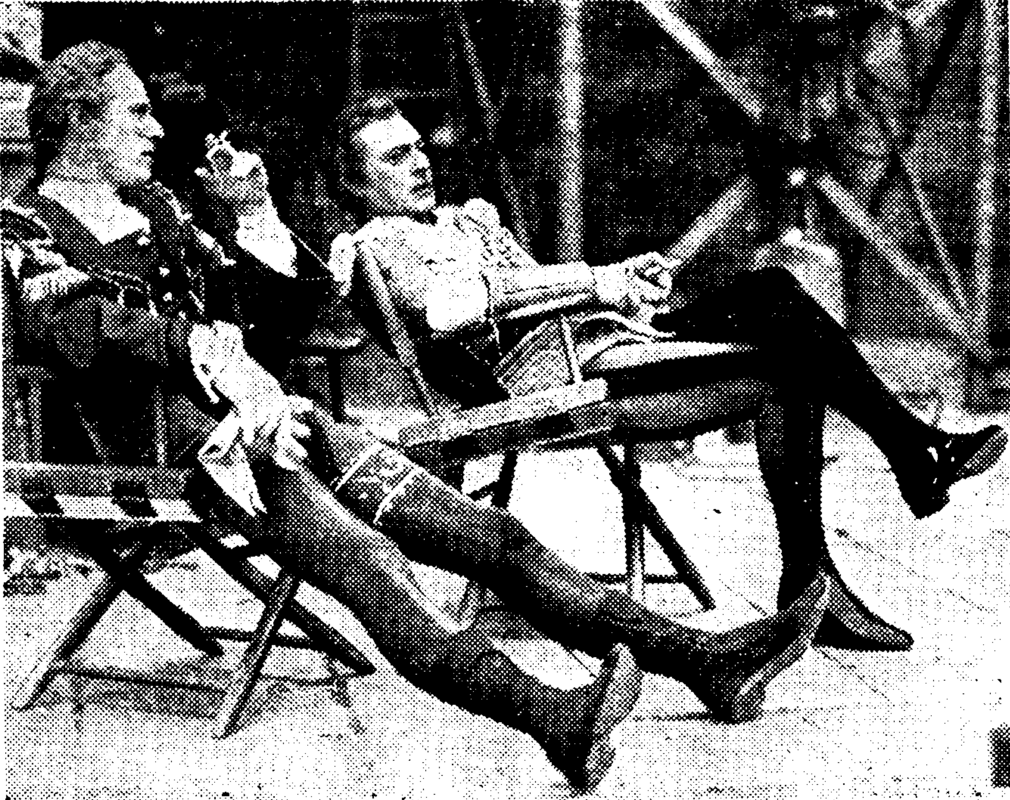
Ik nam een der kandelaars van de grond en lichtte mij bij naar mijn kamer. Ik liep als op lucht, stormachtig bewogen lucht, in een gevoel van onrust en opgetogenheid.

Wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

hectare en de nodige werkzaamheden op de tweede, waar gedurende dit jaar niet van wordt geoogst, kosten ongeveer 350 pesetas, dus 175 gulden, zodat er overblijft een winst van 25 gulden. Opdat dus 1 familie van de opbrengst van haar land kan bestaan, zou men haar minstens 80 H.A. moeten geven (40 in productie en 40 in rust) welke dus in een normaal jaar een verdienste van 1000 gulden op zouden leveren, een overigens bescheiden bedrag. Het ideaal der marxistische partijen zou daarmede ook trouwens niet worden vervuld. Want één huisgezin zou deze 80 H.A. niet kunnen bewerken en zou ten tijde van de oogst gesalarieerde arbeiders in dienst moeten nemen en dus reeds weer behoren tot de vervloekte en gehate klasse der patroons en uitbuiters. Natuurlijk zou men door irrigatie en andere maatregelen wel een gedeelte van het thans daarvoor ongeschikte land voor klein-grondbezit geschikt kunnen maken en indien de linkse politieke schreeuwers in Spanje het ernstig meenden met het welzijn der landbevolking, zouden zij met het nemen van dergelijke maatregelen zijn begonnen. Doch dat zou geen goede propaganda zijn en liever delen ze het goed van anderen uit in de vorm van nutteloze geschenken aan hun bedrogen volgelingen.

In die gedeelten van Spanje waar een vochtig subtropisch klimaat heerst, zoals in Andalucia, waar veel groente wordt gekweekt, is de bodem bijna geheel in het bezit van kleine eigenaren. Het is dan ook onjuist te beweren, dat in Spanje het groot-grondbezit de wortel is van alle sociale kwaad.

ROMEO ROOKT ZIJN SIGARET. **Leslie Howard en John Barrymore van Hollywood in de rollen van Romeo en Mercutio uit de bekende schepping van Shakespeare nemen enige ogenblikken rust gedurende de filming van „Romeo en Juliet".**

2e Suppletoire Begroting 1936.

Verschenen is een ontwerp tot wijziging van de verordening van de 15de Mei 1935, waarbij voorlopig wordt vastgesteld de Curaçaose begroting voor het dienstjaar 1936, zoals gewijzigd bij verordening van de 6de Maart 1936.

Op de begroting voor 1937 is door de Raad goedgekeurd een bedrag van ƒ 1000,— als bijdrage aan het **Vrijwilligerskorps** „Juliana". Het wordt wenselijk geacht dit korps reeds in 1936 tegemoet te komen met een bijdrage, waarvoor een krediet van ƒ 580.—, zijnde 7/12 van ƒ 1000.—, wordt aangevraagd.

In de buitengewone omstandigheden, welke zich in Februari en Juli van dit jaar voordeden, is scherper dan ooit de noodzaak gevoeld om het sinds Mei 1933 tot op een officier teruggebracht **commando der politietroepen** wederom te brengen op twee officieren. Afgezien ook trouwens van buitengewone omstandigheden, ten aanzien waarvan zelfs de vraag zou kunnen worden gesteld of de bestaande toestand wel verantwoord is, hebben de voortdurend toenemende werkzaamheden herstel van de vóór Mei 1933 bestaande toestand noodzakelijk gemaakt. Uitzending van een officier, die tevens als plaatsvervangend commandant zal kunnen fungeren, wordt derhalve noodzakelijk geacht. Aangenomen dat deze tussen 4 en 13 dienstjaren zal hebben, zal zijn bezoldiging tussen ƒ 5.820,— en ƒ 7.740,— bedragen. Voor 1936 zal intussen, omdat vermoedelijk nog een korte detachering bij een der grote politiekorpsen in Nederland aan de uitzending zal moeten voorafgegaan, ƒ 3000,— voldoende zijn.

Bij de samenstelling van **artikel 47** blijkt niet voldoende te zijn **rekening** gehouden met de behoefte aan munitie voor de Vrijwilligerskorpsen. Het bedrag ad ƒ 500,— hetwelk is uitgetrokken voor **wapens en munitie is reeds niet meer geheel** toereikend voor politie en veldwacht.

Daarom wordt een verhoging gevraagd tot ƒ 1000,—.

In verband met de laatste wijziging van de „Bioskoopkeur 1933", waarbij vacatiegelden aan de **Bioscoopcommissie** in uitzicht zijn gesteld, worden ƒ 2000,— aangevraagd.

Het Bestuur heeft gemeend met het sluiten van **brandverzekering** van de Gouvernements-gebouwen, waarvoor op de begroting voor 1937 kredieten zijn toegestaan, niet te mogen wachten tot 1937. 2.278 Gulden wordt aangevraagd om de kosten van premiebetaling te bestrijden.

Het ligt in de bedoeling, ter bevordering van de **woningbouw** in het algemeen aan een, vanwege de C.P.I.M. op te richten stichting, welke zich ten doel zal stellen het bouwen van woningen ten behoeve van inheemse arbeiders, werkzaam bij die Maatschappij, een rentegevend voorschot te verlenen van ƒ 50.000. De voorwaarden waarop dit voorstel zal worden verleend zullen in hoofdzaak dezelfde zijn als die waarop aan de Stichting „Volkshuisvesting" een voorschot is verleend.

De vernieuwing van het dak van de **Gezaghebberswoning op Bonaire,** welke op het werkprogramma van 1937 was en waarmede in die begroting rekening is gehouden, blijkt reeds in 1936 noodzakelijk te zijn.

Tengevolge van de uitbreiding van personeel op diverse kantoren moest meer **meubilair** worden aangeschaft dan waarop bij de samenstelling der begroting **was gerekend, terwijl het ook nodig bleek** enkele kantoren van brandkasten en brandvrije documentenkasten te voorzien. Ter voorkoming van overschrijding van de daarvoor bestemde post wordt een verhoging van ƒ 6.400 aangevraagd.

Door de bouwkundige J. H. Werner werd wegens meer werk aan de verbouwing van het Gouvernementshuis, volgens contract dd. 16 Maart 1932, een vordering ingediend, waarmede toen geen genoegen werd genomen. Thans is nader overeengekomen een bedrag van ƒ 3.051,77 terzake aan belanghebbende uit te betalen, waarvan in 1933 reeds een bedrag van ƒ 493,74 werd betaalbaar gesteld.

Verschillende **wegen** zowel in het stadsdistrict als in de buitendistricten van Curaçao zijn door het steeds toenemend verkeer in zodanige staat geraakt, dat niet meer volstaan kan worden met „gewoon onderhoud". Overgegaan dient te worden tot grondige reparatie in de vorm van verharding, hetgeen vanzelfsprekend hogere kosten met zich brengt. Onder de hier bedoelde wegen is de weg van Cas Chiquito naar Julianadorp en vandaar tot voorbij de bochten van Zegoe alsmede het onverharde gedeelte van de weg van Santa Rosa bij Suikertuintje, waarvoor aangevraagd ƒ 97.500

In de loop van het jaar moesten verschillende werken worden uitgevoerd, welke strict genomen niet onder „onderhoud en herstelling van gebouwen" **gerangschikt konden worden, doch als nieuwe werken** zijn aan te merken. Deze zijn:

Bijbouw van een dienstbodekamer bij de woning van de Districtmeester van het 3de District	ƒ 800,—
Bijbouw van 2 kamers aan de politiewoning Jacob Binckestraat	ƒ 2500,—
Verbouwing voorgalerij vleesmarkt	ƒ 2000,—
Bouw van afdaken bij het veekoraal en abattoir	ƒ 2050,—
Bouwen van een nieuwe muur in de douaneloods te Caracasbaai	ƒ 225,—
Bouwrijp maken terrein Maduro—waterleiding	ƒ 600,—
Betonneren van de speelplaats van de Wilhelminaschool	ƒ 275,—
Vervaardigen van een afrastering voor het kruithuis Groot Kwartier	ƒ 300,—
Verplaatsen van de garage van de brandspuit Waterfort enz.	ƒ 1550,—
Voorbereiding van deze werken	ƒ 2500,—
	ƒ 12800,—

Voorts is reeds in 1936 overgegaan tot de voltooiing van het **Leprozengesticht,** waarvoor benodigd was ƒ 5000,—

Het optrekken van een kantoorgebouw en een wachtlokaal voor de Districtmeester in het **tweede District** is een reeds langgevoelde behoefte. De raming hiervoor is ƒ 6500,—.

Voor de inrichting van het **nieuwe politiebureau** moest nog een bedrag van ƒ 3500,— worden uitgegeven.

Voor de voltooiing van het **krankzinnigen-gesticht** te Groot-Kwarier wordt nog een bedrag van ƒ 35000,— aangevraagd.

Een goede uitoefening van de **douanedienst** maakt het noodzakelijk over te gaan tot intrekking van de vele vergunningen verleend voor bergplaatsen van tijdelijke opslag op Aruba, waarin in hoofdzaak gedistilleerd wordt opgeslagen. Het bouwen van een loods voor het exposeren van gedistilleerd aldaar is daarom noodzakelijk. De kosten hiervan worden geraamd op ƒ 15.000,—.

Reeds geruime tijd biedt de douaneloods op Aruba niet de voldoende ruimte tot het opslaan van ingevoerde goederen. Hierdoor ondervindt de handel op Aruba groot ongerief. In verband daarmede wordt thans aangevraagd een krediet voor de vergroting van bedoelde loods, waarvan de kosten ƒ 19.500,— zullen bedragen.

Ten behoeve van de **straatverbreding** in Willemstad werd en zal worden overgegaan tot aankoop van verschillende percelen in de Punda, waarvan de kosten van aankoop en overdracht enz. in totaal bedragen ƒ 75.000,—. Een specificatie van dit bedrag wordt ter Griffie van de Raad gedeponeerd.

De overeenkomsten met de **ziekenhuizen** op Aruba, Bonaire en St. Martin inzake verpleging van onvermogenden enz. werden onlangs herzien, hetgeen **meerdere uitgaven met zich bracht.** Teneinde overschrijding van het krediet te vermijden wordt thans een verhoging met 10.700,— aangevraagd, te splitsen als volgt:

Aruba	ƒ 6.500,—
Bonaire	2.500,—
St. Martin	ƒ 1.700,—

Met al deze verhogingen wordt thans het eindcijfer der begroting verhoogd op **ƒ 7.943.609.**

De raming der middelen kan aan de hand van de opbrengsten van het eerste halfjaar worden verhoogd:

Invoerrecht	ƒ 120.000,—
Accijns op gedistilleerd	ƒ 30.000,—
Inkomstenbelasting enz.	ƒ 75.000,—
Boeten	ƒ 20.000,—
Huur van landsgronden en eigendommen	ƒ 70.000,—
Opbrengst van landsradioposten	ƒ 45.000,—
Totaal	ƒ 360.000,—

Het totaal van de raming der middelen en inkomsten wordt als volgt:

A. Belasingen	ƒ 4.993.300,—
B. Inkomsten van onderscheiden aard	ƒ 2.976.106,—
	ƒ 7.969.406,—

Zodat het totaal voor Uitgaven nader aangevraagde bedrag ruimschoots zal worden gedekt.

Begrotingscijfers.

Naar aanleiding van het nieuwe eindcijfer der begroting is het wel eens interessant enkele eindcijfers te geven sinds het jaar 1900.

1902	(de Jong van Beek Donk)	ƒ 733.806,—
1910	(Nuyens)	ƒ 1.205.273,—
1920	(Helfrich)	ƒ 3.552.863,—
1922	(Brantjes)	ƒ 2.517.350,—
1928	(„)	ƒ 5.589.817,—
1936		ƒ 7.969.406,—

NEDERLAND.

Socialistische legende.

We hoorden dezer dagen in een particulier gesprek beweren, dat de sociale wetgeving van het Kabinet Ruys—Aalberse in 1918 is te danken aan de revolutiedreiging van de S.D.A.P. in November 1918.

Zoals onlangs in Frankrijk is gebeurd, zo zou het indertijd ook in Holland geweest zijn:

Eerst moeten de arbeiders dreigen, eerder is het kapitalisme niet tot concessies bereid.

Er zijn er wellicht meerderen, die zo denken en daarom is het goed deze legende de wereld uit te helpen door te citeren wat „de Opmarsch" onlangs hierover schreef:

„9 September 1918 trad het eerste Kabinet-Ruijs de Beerenbrouck op. Aalberse was Minister van Arbeid. Het Kabinet had de uitbreiding der sociale wetgeving, waarvoor Aalberse in de Kamer jarenlang geijverd had, in zijn program geschreven. **In de Memorie van Antwoord over de begroting voor het jaar** 1919 omschreef het nader, wat het op dit gebied zou gaan voorstellen.

Deze Memorie van Antwoord verscheen op de Dinsdag van de bekende „revolutie"-week. De daaraan voorafgaande Vrijdag was zij in haar eindredactie goedgekeurd in de Ministerraad. Des Zaterdags hield Troelstra zijn bekende rede te Rotterdam. En de Ministers namen daarvan pas des Zondags kennis uit de kranten. Troelstra's revolutie-poging viel dus, nadat het Kabinet reeds uit eigen beweging omdat het zelf daarvan principieel voorstander was, de uitbreiding der sociale wetgeving op stapel had gezet.

Een ander bewijs, dat dit werk door de Christelijke staatslieden geenszins „onder de rode zweep" gedaan is, ligt in het feit, dat, toen Aalberse's Arbeiderswet in de Tweede Kamer aan de orde kwam, alle sociaal-democratische amendementen werden verworpen.

Zó is de historie.

Het Politieke vergezicht van Mussert.

In Volk en Vaderland van Zaterdag 11 Juli kwam een bijdrage voor over het lijden dat de Duitse Nazi's in het Kath. Oostenrijk te ondergaan hebben.

Zoals men weet hebben de politieke tegenstanders van Hitler in Duitsland een prinsenleven. Ze vechten er doodgewoon voor om in een Duits concentratiekamp te komen.

De protest-nota van het Vaticaan over de mishandelingen waaraan kath. Jeugdleiders en kath. priesters bloot staan in de Duitse concentratiekampen was natuurlijk gelogen.

Hoe dit zij, Ir. Mussert was zo begaan met de behandeling der Nazi's in Oostenrijk, die n.b. Dr. Dollfuss op zo laffe wijze vermoorden en door een terreur van bommen en andere aanslagen de Oostenrijkse Regering bestreden, dat hij aan het slot tot de volgende conclusie kwam:

„Dat onder deze omstandigheden van een compromis met Duitsland ter oplossing van het Oostenrijkse vraagstuk geen sprake kan zijn, laat zich wel denken."

Intussen wat zich voor Ir. Mussert niet laat denken had echter op dezelfde dag plaats.

Immers die Zaterdag deelde de Duitse Rijksminister Geubbels mede, dat er een overeenkomst was tot stand gekomen tussen Duitsland en Oostenrijk, waarbij Duitsland, de volkomen garantie van Oostenrijk erkende, en zich plechtig verbond, zich niet meer te mengen in de binnenlandse aangelegenheden van Oostenrijk en aan de Nationaal Socialisten daar, die volgens Ir. Mussert, zo'n zwaar leven hebben, geen enkele steun meer te verlenen.

Men ziet deze nieuwe daad van Duitsland is voor Ir. Mussert wel een tegenvaller. Hij had tot Zaterdag zo iets van Hitler niet mogelijk geacht.

Maar staatsmansinzicht is nooit de grote gave van Ir. Mussert geweest, welk een bekwaam waterstaats ingenieur hij ook was.

Maar Hitler gaat nu waarschijnlijk bij de Ned. N. S. B. in de ban wegens zijn ontrouw aan de Nat. Soc. beginselen in Oostenrijk.

„ES IST NICHT WAHR".

Ds. A. Brouwer heeft een onderhoud gehad met de heer Mussert en daarvan een neerslag gegeven in „De Groene Amsterdammer".

Daarin lezen wij o.a. naast allerlei grote woorden en bedreigingen aan het adres van anderen ook dit:

„Hoe ziet u de politieke ontwikkeling in de naaste toekomst?" was onze eerte vraag. De Leider bleek het als volgt te zien:

Binnen afzienbare tijd zou er een Rooms-Rode coalitie optreden, waarbij de werkverdeling tussen de partners zo zou zijn, dat de socialisten het economisch gedeelte van het programma en de Katholieken het geestelijk zouden verzorgen. „Dan dreigen alle Protestanten Katholiek te worden, want zij zijn zo verdeeld en hebben onder een dergelijke coalitie natuurlijk niets in te brengen."

Naar aanleiding van dit antwoord ontwikkelt zich dan een gesprek over de verhouding van de N.S.B. tot de Rooms-Katholieke wereld, dat eindigt in de vragen: „Hoe komt het, dat de N.S.B. de Rooms-Katholieken zo weinig trekt? En hoe is de laatste brochure met zijn Raad van Kerken te rijmen met het Katholieke standpunt?"

Mussert beroept zich in zijn antwoord op zijn „raad van adviseurs in kerkelijke aangelegenheden". Als deze ten aanzien van de Katholieken fouten heeft gemaakt, kan hij er ook niets aan doen, want „ik heb wel een bisschop gevraagd, maar die had geen belangstelling voor mijn zaak". Overigens acht de Algemene Leider de R.K. geestelijken in het algemeen „volksverdommers" en „landverraders". Kijk maar eens naar Spanje!" En „de besten zitten nog in het klooster". Maar „het hele zaakje zal wel opgeruimd worden".

De Maasbode schrijft hierbij:

Wij zwegen tot nu toe over het geval, omdat wij aanstonds vermoedden — hetgeen ook spoedig bleek — dat de heer Mussert de dupe was geworden van een wederzijds misverstand, waardoor hetgeen in vertrouwelijk onderhoud werd meegedeeld als persgesprek is gepubliceerd.

Nu de gedupeerde intussen boudweg het hele voor hem campromitterende geval negeert en liet weten dat alles van a. tot z. is gefantaseerd, moet het ons toch van het hart, dat de „leider" met deze manoeuvre, die herinnert aan zeker huisdier, dat in het nauw zit, zijn papieren niet heeft doen rijzen.

Ons is bekend, dat de heer Mussert inderdaad geprobeerd heeft, wijlen Mgr. Jansen voor zijn „zaak" te interesseren, een feit, dat de heer Brouwer moeilijk anders dan van de „leider" zelf weten kan. Vervolgens heeft de heer Mussert op 11 Juli en op 18 Juli dreigementen uitgesproken aan het adres van degenen, die hun ambt „misbruiken", dat wil zeggen: die hun onderhorigen waarschuwen tegen de N.S.B. en soortgelijke organisaties.

De heer Mussert heeft natuurlijk gedacht: bij zo'n dominee kan ik rustig uitpakken en deze laatste heeft zonder correctie de onbeschaafde taal van de onbeholpen „leider" overgenomen.

Wij zijn er helemaal niet verbaasd over. Van de heer Mussert verwachten wij heus niets anders en beters dan de Duitse katholieken van de heer Hitler gekregen hebben.

De laatste heeft ons geleerd, de eerste in het oog te houden. En dat doen wij, ook als de leider minder openhartig praat dan hem is overkomen.

BELANGWEKKENDE VONDSTEN.

„De Preanger-bode" bespreekt de onderzoekingen van Dr. von Koeningswald in het Zuider-gebergte van Java.

Dr. Von Koeningswald heeft wederom een onderzoekingstocht naar het Zuider-gebergte ondernomen om vindplaatsen te zoeken van vuist-bijlen en fossielen tezamen, ten einde gemakkelijker de ouderdom van de vuistbijlen te bepalen. Hij is hierin echter niet geslaagd, doch deed daarentegen enige belangrijke vondsten van fossielen, en wel van zoogdieren uit het pleistoceen-tijdperk.

Vân bijzondere betekenis is de vondst van de kiezen, welke van een orang-oetan moeten zijn. **Verschillende deskundigen namelijk hebben steeds volgehouden** dat de twee, door prof. Dubois te Trinil, gevonden mensachtige kiezen, welke door deze geleerde als bij de Phithecanthropus behorend werden toegeschreven, van een orang-oetan zijn, doch het bewijs kon tot dusver niet geleverd worden, aangezien deze mensaap fossiel op Java niet werd aangetroffen.

Men begrijpt derhalve de belangrijkheid van deze vondst.

Aangezien de kiezen van een orang-oetan zeer variabel zijn, is een vergelijking met de door Prof. Dubois gevonden kiezen zeer moeilijk, zodat het onderzoek geruime tijd zal vorderen, voordat iets positiefs vastgelegd kan worden.

Zeer eigenaardig is ook dat de orang-oetan in levende staat slechts op Sumatra en Borneo voorkomt, evenals de Maleise beer, waarvan door Dr. von Koeningswald fossiele kiezen werden aangetroffen in hetzelfde gebied.

Voorts vond dezelfde geleerde kiezen van een tapir en van de siamang-aap.

De tapir komt op Sumatra en Borneo voor, de siamang tot dusver slechts op Sumatra.

Deze vondsten zijn nieuwe bevestigingen van de theorie van het bestaan van het oude Soenda-eiland, dat verbonden is met het schiereiland Malakka, en waarvan nu slechts Sumatra, Borneo en Java resteren.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 3¾. 7 (kindermis) 8½
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Zaterdag feestdag van Maria Hemelvaart de Missen als op Zondag.

Curacao.

LUCHTPOST.

De belangrijkheid van de verbinding Curaçao — Maracaibo der K.L.M.

De belangrijkheid van het gebruik maken der luchtpost kwam wel in het bijzonder tot uiting toen er Donderdagmorgen onder de vele poststukken welke door de K.L.M. uit M'bo werden aangevoerd zich enige bevonden welke de 6de Aug. per luchtschip „Hindenburg" uit Duitsland verzonden waren. Het luchtschip arriveerde in de namiddag van de 8ste Aug. te New York. De poststukken werden aldaar te 11 uur n.m. afgestempeld om vervolgens de 10de Aug. 's morgens vroeg per vliegtuig te worden doorgezonden naar Curaçao alwaar zij de 12de arriveerden.

Ook in tegengestelde richting, dus vanuit Curaçao naar Europa, wordt een dergelijke aansluiting meerdere malen gegeven.

Geeft de „Hindenburg" te New York geen aansluiting dan is er als regel een van de zeer snelle Oceaan-reuzen die dit doen, waardoor het geen zeldzaamheid meer is wanneer Uw brieven in 6 tot 9 dagen — mits verzonden met de luchtpost — in Europa aankomen.

Zilveren Feest Pastoor Hagemans.

Op 15 Aug. zal in de kerk van Wishi om kwart voor 9 Pastoor Hagemans plechtig worden ontvangen door een feestcommissie en bruidjes.

Even voor 9 zal de ontvangst plaats hebben van Mgr. Verriet, waarna om 9 uur de plechtige Mis zal aanvangen met assistentie en rede van de bisschop.

Het koor van de H. Familiekerk zal onder leiding van Pater Bührs de liturgische gezangen zingen.

Om half elf is het in de school receptie, welke zal worden opgeluisterd door het muziekcorps Adilanti.

's Avonds 7 uur is het plechtig lof met preek en aanbieding van het feestgeschenk.

Gouden Feest van Fr. Radulphus.

Ofschoon de dag van het feest Zaterdag 15 Aug. is, zal het feest die dag alleen intiem gevierd worden.

Zondagmorgen zal op Scherpenheuvel een pontificale Hoogmis zijn van Mgr. P. I. Verriet.

De oudleerlingen van Scherpenheuvel, die er prijs op stellen de Eeerw. Frater Radulphus, bij gelegenheid van zijn jubilé hun gelukwensen te komen aanbieden, worden verzocht dat niet te doen 15 Augustus, maar op Zondag 23 Augustus a.s. Op die datum zal op Scherpenheuvel een oud-leerlingendag gehouden worden.

Vrienden en kennissen van Frater Radulphus, die verlangen Z. Eerw. blijk van belangstelling te geven bij gelegen-

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Op het Joodse congres te Londen is een resolutie aangenomen om de internationale Duitse goederen te boycotten en aan het Volkenbondscongres de klachten der Joden te overhandigen.

Een Brits vliegtuig op de dienst Hannover—Londen is tegen een bergrug te pletter gevlogen. De piloot werd gedood, de telegrafist gewond.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Naar aanleiding van de Franse nota inzake de non-interventie in de Spaanse kwestie deelde de Nederlandse regering de Franse zaakgelastigde in Den Haag mede dat zij, in afwachting van een gemeenschappelijk accoord binnen het kader van de Nederlandse wetgeving geen vergunning zal verlenen voor uitvoer of doorvoer van wapens en munitie naar Spanje.

Nadat te New York in de helft van de vorige maand een nieuwe vrachtvaartovereenkomst betreffende het Noord Atlantische vrachtverkeer tot stand was gekomen, blijkt het, dat enkele van de kleinere lijnen het accoord trachten te ontduiken door lading tegen lagere prijzen aan te nemen. De overeenkomst was zodanig samengesteld dat de lijnen welke de Duitse havens bedienen 52% en die welke Nederlandse havens bedienen 48% van de ontvangsten uit het genoemde vrachtvervoer ontvangen. In de loop van de week zullen de verschillende vertegenwoordigers wederom bijeenkomen om de moeilijkheden te bespreken.

Uit Parijs wordt gemeld dat H.M. de Koningin bij haar vertrek uit Frankrijk een telegram aan President Lebrun gezonden heeft waarin zij hem mededeelde de aangenaamste herinneringen aan haar verblijf in Howald te zullen bewaren. De President dankte H.M. telegrafisch en bood Haar zijn eerbiedige groeten aan.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse Bank te Amsterdam daalde het bedrag aan binnenlandse wissels aan de hoofdbank met 2.08 mm. Beleningen aan de hoofdbank daalden met 2.34. Aan de bijbanken bedroeg de daling 1.61 en bij de agentschappen 1.31 mm. Het muntmateriaal goud steeg met 7.57 mm. De voorraad muntmateriaal in het buitenland daalde met 2.21 mm., terwijl het beschikbare metaalsaldo steeg met 8.52 mm. Het bedrag aan bankbiljetten in omloop daalde met 21.3 mm. Het saldo van de rekening courant van het rijk steeg met 24.07 millioen.

Uit Nottingham wordt gemeld dat Dr. Euwe gedurende het internationale schaaktournooi aldaar de favoriet Reshewsky heeft verslagen, na een schitterende, spannende partij.

De Gemeenteraad te Noordwijk heeft besloten om de Zuider Boulevard om te dopen in Koningin Astrid Boulevard.

Burgemeester en wethouder hebben de gemeenteraad van Den Haag voorgesteld om de personele belasting wederom met tien procent te verhogen.

In de kleine zaal van het Permanente Hof van Justitie, dat in het Vredespaleis te Den Haag gevestigd is, werd een buste onthuld van Charles Lyencann, de beroemde jurist. De plechtigheid werd voorafgegaan door een déjeuner in het Kurhaus, aangeboden door de Heer Van Karnebeek, als voorzitter van de Raad van Beheer van de Haagse Academie van het Recht. De Griekse gezant te Parijs, de Heer Politis, hield daarna een rede.

De beide Nederlandse athleten Osendarp en Van Beveren, die per vliegtuig uit Berlijn terugkeerden werden bij aankomst op het vliegveld hartelijk gehuldigd, waarna zij per K.L.M.-bus naar Den Haag togen. Ook daar werden zij gehuldigd en werden in open rijtuigen naar huis gebracht. In Rijswijk, waar zij wonen, waren de ovaties niet van de lucht.

Mejuffrouw Nida Senff en Mejuffrouw Mastenbroek wisten in de finale voor het nummer 100 meter rugslag te plaatsen. De hockeywedstrijd Duitsland—Nederland semi finale werd oor Nederland verloren met drie een, na een zeer spannende strijd. Tot even vóór het einde had de Nederlandse ploeg een blanco score.

---

heid van zijn gouden kloosterjubileum, worden daartoe uitgenodigd op Zondag 16 Augustus van 11 uur tot 12.30 in het St. Thomas-college.

Bekendmaking.

De Administrateur van financiën maakt hierbij bekend dat, wegens verhuizing naar de bovenverdieping van de voormalige Curiel's Bank, het kantoor van de Koloniaal Ontvanger, behalve de afdeling registratie, voor het publiek gesloten zal zijn op Vrijdag, de 14de des namiddags, en Zaterdag de 15de dezer.

De Gevaren van de weg.

Het is gisteren op dit gebied weer een echte ongeluksdag geweest, ofschoon we niet daarmee willen zeggen, dat in de beide ongelukken roekeloosheid buitengesloten is geweest.

Gisterenmorgen heeft een jongeman het vermeten om een zware truck met stenen onder zijn leiding te nemen, zonder enige proeve van bekwaamheid voor chauffeur te hebben afgelegd en dus zonder rijbewijs.

Maar ook niet zonder ongelukken liep deze tocht af. De truck sloeg op weg naar Bullenbaai over de kop en een jongeman van Montagne, die meereed, kwam onder de truck, kreeg een arm-, schouder- en heupbreuk en werd buiten kennis naar het hospitaal vervoerd.

Men vreest voor de man zijn leven, de roekeloze chauffeur bekwam geen letsel.

Een erger ongeluk had gisterenmiddag plaats nabij Villa Maria en Plantersrust. Enkele buschauffeurs hebben daar op dit drukke stuk een wedstrijd willen houden, althans volgens ooggetuigen reden 2 bussen met een vaart van honderd k.m. om de eerste te zijn, met het gevolg, dat een bus bestuurd door een Curaçaoenaar, twee Engelse arbeiders, die per fiets van de Isla kwamen, aanreed, de fietsen vernielde en de twee berijders gewond langs de weg wierp. Door dit ongeval vermoedelijk zijn stuur omgooiend, reed hij de stoep op tegen een huis, waarvoor een metselaar te werken zat en reed recht op de man in, die als een wrak, vermoedelijk ogenblikkelijk dood onder de bus werd weggehaald. De vaart was zo geweldig, dat de auto in de muur van het huis reed.

Het vreselijk verminkte lijk is naar het hospitaal vervoerd voor gerechtelijke schouwing.

Ook de twee wielrijders zijn in het hospitaal opgenomen.

De beide schuldige chauffeurs zijn in handen van de politie.

K
K R O
O

Wereldprogramma.
Zondag 16 Augustus.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, **door** Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. „De Nederlandse Jaarbeurs".
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-actie, door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, **door** Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Rijdt niet uit de file, alvorens U te overtuigen, dat dit zonder gevaar mogelijk is.

Maakt een bescheiden gebruik van uw hoorn.

Bescheidenheid siert den mensch.

„Veilig Verkeer"

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De toestand in **SPANJE** schijnt zich werkelijk, zij het dan ook langzaam, te ontplooien ten gunste van de rechtse partijen.

In de laatste dagen verkondigde het radio-station te Burgos niets dan overwinningsberichten. Het radio-station der regering te Madrid zwijgt geheel.

Badajoz, San Sebastian en Gyon zouden in de handen der rechtse zijn gevallen en in Merida zouden de Noordelijke en Zuidelijke legers der opstandelingen elkander hebben ontmoet, waardoor in één front wordt opgetrokken naar Madrid, waarvan de spoedige val is voorspeld, hoewel we deze voorspelling nog maar met een korreltje zout zullen slikken.

Intussen zijn in Madrid alle kerken gesloten: wat wel toont in welke richting het gaan zal, indien de Spaanse regering zou overwinnen.

Van Ab del Kader, de vorst van Marokko, hebben de rebellen een aanbieding gekregen van 20.000 Moren.

Toch zal de strijd tot het uiterste gevoerd worden, wat wel blijkt uit de vreselijke represailles, die men tegenover elkander neemt. Zo hebben de rebellen **aangekondigd, dat zij alle gevangen Generaals der regering zullen doden als repressaille voor de terechtstelling van de revolutionnairen Goded en Burriel.**

De Mogendheden hebben dan de door Frankrijk opgestelde non-interventie-eenkomst getekend of zich in princiep er toe bereid verklaard.

Maar des niettegenstaande geloven we toch, dat ondanks deze overeenkomst, ieder der Spaanse partijen, zoveel steun kan krijgen als ze wil.

Volgens een regeringsbericht zijn er 35 Franse aeroplanen te Barcelona aangekomen, en in de loop dezer week zou het cijfer tot 100 stijgen.

Verder beschikt Franco over verschillende Duitse en Italiaanse toestellen niet alleen, maar ook over 60 Duitse en 12 Italiaanse vliegers. Italianen en Duitsers schijnen trouwens in grote getale onder de rebellen te zijn.

Engeland, om toch zich maar zo min mogelijk uit te spreken voor een of andere sympathie, stuurde deze week 2 Fokkers naar de rebellen en 2 Drago's naar de Spaanse regering.

Van de overige grote mogendheden is het niet onduidelijk in welke richting de sympathieën zich bewegen.

Dezer dagen heeft zelfs het officieuse blad van Mussolini La Tribuna verklaard, dat de Spaanse rebellen evengoed het Spaanse volk vertegenwoordigen als de regering te Madrid.

Moskou beschuldigt zelfs Duitsland en Italië ervan de opstandelingen te hebben geholpen bij de voorbereiding om de Frans-Russische overeenkomst te verbreken en het Franse volksfront uiteen te jagen.

Toch heeft de Spaanse regering 4 vliegtuigen die van de Duitse Lufthansa waren geconfiskeerd, weer teruggegeven.

In **PALESTINA** is het terrorisme in de laatste dagen weer ernstig opgelaaid, waarvan verschillende Engelse officieren het slachtoffer werden. Twee werden er gedood door bommen.

Bij de berg Gethsemane werd een Engelse patrouille onder vuur genomen, waarbij 2 soldaten gedood en 2 gewond werden.

Een Engelse onderofficier viel in een hinderlaag.

Ook in Tel Avio en andere plaatsen werden passerende autobussen onder vuur genomen en velen gedood.

Van een trein werden stoker en machinist vermoord en liet men de trein zo doorrijden, die verongelukte enz.

Ook van de verhouding tussen **JAPAN** en **CHINA** kwamen gisterenavond weer alarmerende berichten.

R. K. PADVINDERS.

ST. THARCISIUSGROEP.
Afd. Verkenners Curaçao.

Program 3e week van Augustus

Vanaf Maandag 17 Aug. wordt er elke dag gewerkt van 8—11 a.m. en 2—4 p.m. in en aan 't Troephuis. Laatste benodigdheden voor 't kamp. Wij trekken zelf ons Hoofdkwartier een nieuw jasje aan onder deze vacantie. Toont je verfkunst. 't Moet er keurig uitzien! Als we helemaal klaar zijn... nou ik vertel je niks. Maar welke parouille stuurt het grootst aantal afgevaardigden. Er wordt aantkening gehouden.

Denk aan je isen H. D. — Snip en langpotige R.

22 Aug. Zaterdag 5.30 — 8 uur Troepbijeenkomst. Gebed — **Geestelijk puntje** (de Goede Daad in 't Komp).

6 uur. Vlag strijken — **Fluitseinen** — Paradepas.

6.25 uur Spel. 6.45 Recreatie (kampvuurnummers!)

7. uur Knopenrace. 7.15 Bespreking. 7.15 verhaal(!)

Hop.

OLYMPIADE-NIEUWS.

Turnen:
Vrije orde-oefeningen:
1. Frey (D.) 19.332 pnt.
2. Mack (Zwits.) 19.167 pnt.
3. Bachman (Zwits.) 19.067 pnt.

Oef. aan 't paard:
1. Miez (Zwits.) 18.666 pnt.
2. Walter (Duitsl.) 18.500 pnt.
3. Frey (Duitsl.) 18.466 pnt.
3. Mack (Zwits.) 18.466 pnt.

Oefening aan de ringen:
1. Hudek (Ssj. Sl.) 19.433 pnt.
2. (Yoego Slavië) 18.927 pnt.
3. Volz (Duitsl.) 18.667 pnt.

Oef. aan de brug:
1. Frey (Duitsl.) 19.670 pnt.
2. Raasch (Zwits.) 19.034 pnt.
3. Schwarzmann (D.) 18.967 pnt.

Degenschermen:
1. Ricardi (It.)
2. Ragna (It.)
3. de Medici (It.)

Voetballen:
Oostenrijk — Polen 3—1.

Het volgend staatje verschaft een overzicht van de door de verschillende landen gewonnen gouden, zilveren en bronzen medailles in de Olympische Spelen te Berlijn. Onder deze Spelen worden ook geacht te behoren de nummers wielrennen, zwemmen, zeilen, turnen.

Landen	goud.	zilv.	bronz. medailles
Ver. Staten	16	11	5
Duitsland	14	17	19
Zweden	6	5	6
Hongarije	6	1	1
Finland	5	6	5
Frankrijk	5	5	4
Italië	4	3	3
Oostenrijk	3	4	2
Holland	3	2	6
Engeland	2	6	2
Tsjecho Slowaijke	2	4	0
Japan	2	3	4
Estland	2	1	2
Egypte	2	1	2
Canada	1	1	5
Argentinië	1	1	0
Turkije	1	0	1
Nieuw Zeeland	1	0	0
Noorwegen	1	0	0
Zwitserland	0	3	1
Polen	0	2	2
Letland	0	1	1
Australie	0	0	1
Belgie	0	0	1
Mexico	0	0	1
Philippijnen	0	0	1

BUITENLAND.

De terugkeer tot de Katholieke Kerk in Oostenrijk.

De terugkeer tot de Katholieke Kerk in Oostenrijk breidt zich gestadig uit. Na de val van de monarchie was er een geweldige inzinking in het godsdienstig leven te bespeuren, het geen vooral zijn oorzaak vond in de propaganda voor de goddeloosheid door de Marxisten, die in stad en land een geweldige dwang uitoefenden.

Het hoogtepunt werd bereikt in 1927 toen in Weenen alleen reeds 28.837 personen uit de Kerk traden. Ruim 28.250 hunner verklaarden dat zij tot geen enkel godsdienstig kerkgenootschap behoorden. **In 1928 werd door 14.023 personen het lidmaatschap van hun Kerkgenootschap opgezegd. De daaropvolgende jaren daalde dit cijfer voortdurend maar toch bleef het verontrustend totdat in 1933 een grote ommekeer tot stand kwam. Tegenover** 4496 personen die uit de Kerk traden keerde weer 8896 personen tot de Katholieke godsdienst terug.

In 1934 keerden 32.943 personen terug tot de Katholieke Kerk, terwijl 2433 personen uit de Kerk traden. In 1935 bedroeg het aantal bekeerlingen 6511, terwijl 1795 personen uit de kerk traden, van wie er 334 buiten ieder kerkelijk verband stonden. In de laatste 3 jaren zijn dus in Oostenrijk ongeveer 50.000 personen tot de Moederkerk teruggekeerd. Ofschoon men voor het overige deel van Oostenrijk niet over zulke nauwkeurige gegevens beschikt, zijn de berichten uit de verschillende steden en provincies ongeveer gelijkluidend. Met deze herleving van het Katholicisme heeft ook een ingrijpende verandering in het openbare leven plaats.

Tot 1933 werd het steeds meer gewoonte om de lijken te laten verbranden. Het crematorium te Weenen dat in 1932 werd geopend verbrandde in 1932 niet minder dan 3523 lijken, in 1935 was dit aantal reeds gedaald tot 2544.

De eerste zorg van het Oostenrijkse Episcopaat is thans, te voorzien in het gebrek aan priesters, dat zich in Oostenrijk thans openbaart. De toekomst voor de Kaholieke Kerk in Oostenrijk doet zich weer hoopvoller aanzien.

„In het complex van desiderata, dat de jeugd in beroering brengt, is veel, wat allerminst afschrikwekkend is en niet weinig, waarin wij onze eigen verloren idealen moeten erkennen. Wenselijk, ja plichtmatig zou het zijn, het goede in het fascisme op anti-fascistische wijze te verwerkelijken. Maar de ernst der bedreiging, die het staatsbeginsel van het nationaal-socialisme tegen onze historische volksvrijheden inhoudt, kan naar mijn mening moeilijk worden overschat.

Over de ware betekenis van de opkomst van de N.S.B. kan geen historischgeschoolde in het onzekere verkeren. Zij vormt slechts een phase in de broedertwist der liberalen. Zoals ruim een eeuw geleden de democratische vrijzinnigheid in haar virulente vorm, uit Frankrijk werd geimporteerd om het liberalisme van Van Maanen de nek om de draaien, zo keert thans de autoritaire vrijzinnigheid in virulente vorm via Duitsland terug om revanche te nemen en het liberalisme á la Thorbecke te vernietigen. Beide elkaar bestrijdende richtingen zijn totalitair van aard en aanleg: beider wil, al trachten zij het te verhelen is krachtens hun beginsel, de onderwerping van kerk en school; beide bedreigen de geestelijke vrijheid onzes volks en daardoor het levensbeginsel van onze staat.

Prof. Dr. Gerritson.

PLEZIERREIS. Deze man in America heeft in dit karretje zijn woning; reeds 25.000 mijlen heeft hij zo in gezelschap van zijn honden en met zijn hele hebben en houwen bij zich, afgelegd.

Bekendmaking.

Met ingang van 17 Augustus a. s.—aanvankelijk voor den tijd van drie maanden—worden de diensturen van de onderstaande bureaux op Curaçao bepaalt **van 7 u. v. m. tot 1.30 u. n. m.**, te weten:

Gouvernements-Secretarie; Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister; Administratie van Financien; Inspectie der belastingen; Bureau van den Gouvernements-Accountant; Kantoor van den Koloniaal Ontvanger; Administratie v. d. Lands Radio- en telefoondienst; Administratie v. d. Havendienst; Administratie v. d. Landswatervoorzieningsdienst; Kantoor v. d. Hypotheekbewaarder en Hoofd van het kadaster; Administratie en laboratorium v. d. Openbaren Gezondheidsdienst; Bureau van: den Procureur-Generaal; het Openbaar Ministerie bij het Hof van Justitie en Kantongerecht: den Industrieelen eigendom; de Gevangenis en het Huis van Bewaring; de Politie Administratie; de Militaire Administratie; de Griffies van: het Hof van Justitie en het Kantongerecht; de Inspectie van het Onderwijs; Administratie van Openbare Werken;

De diensturen van het technisch personeel bij Openbare Werken zullen zijn: 7- 12 v. m. en 1.30—3.30 n. m.
des Zaterdags van 7—12 v. m.

De diensturen van de navolgende kantoren blijven ONGEWIJZIGD.

Postkantoor;
Kantoor v. d. Ontvanger der invoerrechten en accijnzen;
Curaçaosche Bank
Het kantoor v.d. actieven dienst der In- uit- en doorvoer;
Bureau van den Vreemdelingendienst.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEYER.

DE JOODSE NEDERZETTINGEN IN PALESTINA. Meisjes uit de Joodse nederzettingen brengen groenten naar een stad in Palestina.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.
Zondag, 9 Augustus 1936.

Jong Holland 1 -- S.U.B.T.	1—0
Asiento 1 — Hercules 1	1—0

PROGRAMMA VAN DE WILHELMINABEKER.

16 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

half vier.
C. Scherpenheuvel 1—**Transvaal** 1.
Scheidsrechter L. Ramos.

vijf uur.
D. Volharding1—R.C.C. 1.
Scheidsrechter F. Kranenburg.

23 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

X. Jong Holland 1 — Winnaar C.
Scheidsrechter H. Elfrink.

RIO CANARIO.

Z. Asiento 1 — Winnaar D.
Scheidsrechter O. Corsica.

31 Augustus 1936.

MUNDO NOBO.

Winnaar X.—Winnaar Z.
Scheidsrechter H. Elfrink.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten **Secretaris**-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Geroyeerd als lid van R.C.C.: E. Krips, G. Jansen en N. Vera.

De verenigingen worden in herinnering gebracht dat ingevolge art. 14 Seriewedstrijden, voor wat betreft de wedstrijd- en ruil formulieren, dezelfde bepalingen gelden als voor voor de competitie-wedstrijden.

GEMENGD NIEUWS.

Het raadselachtige Nieuw Guinea.

Tegenwoordig denkt men veelal, dat er met uitzondering van de Poolgebieden geen onbekende gebieden meer bestaan. Werkelijk schijnen de witte vlekken van de landkaart verdwenen te zijn. En toch zijn er nog uitgestrekte gebieden, die absoluut de betiteling „terra incognita" verdienen, vooral gebieden op het Zuid-Amerikaans continent, in het Oosten van Brazilië, het woestijngebied van Arabische schiereiland en het binnenland van de grote Soenda-eilanden.

De pogingen van de Nederlandse en Engelse regering om die landstreken te onderzoeken, gaan met haast onoverwinnelijke moeilijkheden gepaard. Gelukt het dan werkelijk een expeditie in het binnenland door te dringen, dan staat deze zeker verrassende dingen te wachten.

Nieuw-Guinea plaatst de bezoeker thans nog voor talloze raadselen. De centrale gebieden zijn nog zo goed als onbekend, ofschoon reeds herhaalde malen expedities tot in het binnenland zijn doorgedrongen.

Bij deze gelegenheden werden geen grondige onderzoekingen gemaakt, men zocht de hoogte der bergen en tekende de loop der rivieren op. Werkelijk uitgebreide onderzoekingen konden niet plaats hebben, omdat hiervoor de benodigde geldmiddelen ontbraken.

Latere onderzoekingen van de rivier hebben tot de ontdekking geleid, dat het zand een opvallend hoog goudgehalte heeft.

Hoe verder men de loop der rivieren volgde, des te overvloediger goud vond men.

Na deze ontdekking liet de Engelse regeringsbeambte Chinnery een expeditie samen stellen, die voor lange maanden van proviand voorzien was. Men volgde in de boot de Purari-rivier stroomopwaarts. Door uiterst ongezond moerasgebied en dicht oerwoud bereikte men na weken een plaats, waar een zijrivier in de Purari mondt. Van deze zijrivier wist tot dan toe geen Europeaan ook maar iets.

Toen kwam een tweede verrassing. De inboorlingen, welke men in die streek ontmoette, spraken een taal, die helemaal afweek van die der kustbewoners. Toch gelukte het met veel moeite zich aan de inboorlingen verstaanbaar te maken.

Bij deze gelegenheid vernam men, dat de onbekende rivier de naam Wahgi had en dat de zijrivier in een zeer ver verwijderd gebied van het eiland eindigde, in een gebied dat door „vreselijke mensen" bewoond was. Genoemd mensenras sloot zich geheel af van de overige wereld en doodde eenieder, die zich vijandig in de weg stelde.

Na deze sensationele mededelingen drong men stroomopwaarts verder in het binnenland door. Na een voetmars van ongeveer tien dagen, zag men zich plotseling aan de rand van een uitgestrekt dal, dat, afwijkend van andere gebieden van het eiland, een zeer gezond en vruchtbaar gebied leek. Dat gold zowel voor de akkers als voor de bosbouw. De raadselachtige volksstam, die, wat afstamming betreft, tamelijk nauw met die der Arabieren verwant schijnt, beschikt ook over talrijke gemeenten met grote, hoogontwikkelde organisaties. Ook de werkmethoden op de meest uiteenlopende wijze uitgevoerd, verraden een rijkdom van fantasie, een civilisatie op Nieuw Guinea, die bijna als 'n tegenspraak aandoet. Ofschoon over 't algemeen slechts **stenen werktuigen van uiterst primitief** maaksel in gebruik zijn, doen ze aantrekkelijk aan wegens de grote verscheidenheid van vormen.

Om watertoevoer in dit vruchtbare dal te regelen is een hele reeks kanalen aangelegd. Ieder die niet tot de stam behoort is de toegang tot het dal verboden.

Men bouwt hier de huizen volgens een systeem, dat verder op Guinea absoluut onbekend is. Terwijl algemeen de ronde bouwvorm in zwang is, bouwt deze mysterieuse volksstam zijn hutten uitsluitend in vierhoekige vormen.

Daar ieder betalingsmiddel ontbreekt, heeft het uitwisselen van waren en levensbehoeften hier in een alleroorspronkelijkste vorm plaats.

Chinnerys eerste verslag, dat maanden later Engeland bereikte, verwekte grote sensatie. Volgens zijn mededelingen bedraagt het aantal zielen van dit raadselachtig volk ongeveer 200.000. De volksstam is buitengewoon oorlogszuchtig. Als wapen bedient ben zich niet — zoals dat bij de overige inboorlingen van Nieuw-Guinea wel het geval is, van pijl en boog, maar van een houten lans.

Voorlopig is het nog een geheim hoe deze met de Arabieren verwante volksstammen op N.-Guinea gekomen zijn. Er valt echter niet aan te twijfelen of dit dal wordt reeds eeuwen lang door het zonderlinge volkje bewoond.

Iedere krijger versiert zich met een meer of minder groot aantal mosselen. Het aantal mosselen is echter niet willekeurig gekozen, maar geeft het aantal vijanden aan, dat door hem neergelegd is.

Nieuw Guinea is in twee verschillende helften verdeeld. Terwijl de Westelijke helft geheel Hollands bezit is, behoort het Oostelijke sedert 1919 aan Australië.

Het kapitalisme zou nooit kunnen bestaan of voortbestaan als de niet-bezitters niet in hun hart bezitters waren en stille hoop koesterden het te worden. Bij zeer velen is het meer de wangunst, die voorzit, dan wel het rechtvaardigheidsbeginsel. Men is alleen tegen het kapitaal bij anderen, maar men streeft er met alleen middelen naar om het voor zich zelf te verwerven. Er zijn er zelfs die onder het mom van 't anti-kapitalisme trachten zich op te werken tot kapitalisten.

Aankomst en vertrek der schepen van 15 – 20 Augustus 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Caracas	15	New York, P. Cabello, Aruba	16	La Guaira, San Guan, New-York
Falcon	16	Maracaibo	16	Maracaibo
Heinz Horn	16	Cartagena	16	Hamburg
Van Rensselaer	16	New-York, P. au Prince	16	Venezuela, Suriname, Amsterdam
Iris	16	Guatemala	—	Curaçao
El Libertador	16	Maracaibo, Aruba	17	Aruba, Maracaibo
Oranje Nassau	17	Amsterdam, Suriname, Venezuela	17	P. au Prince. New York
H. C. Horn	18	Hamburg	18	Cartagena
El Libertador	19	Maracaibo, Aruba	19	La Guaira
Alkmaar	19	Hamburg A'dam, Hamburg, L'pool	19	Cristobal, Costa del Pac.
Tamaroa	19	Londen, Southampton	20	Cristobal, New Zealand.

Sokken voor Senatoren.

In Frankrijk ijveren de vrouwen sterk voor het verkrijgen van het stemrecht. Immers: vrijheid, broederlijkheid... en gelijkheid.

Op de eerste zitting van de Franse Senaat deden zij van zich spreken.

Tal van feministen hadden plaats gevat in de openbare tribune. Op een gegeven ogenblik lieten zij over het hoofd der eerbiedwaardige grijze, gebaarde of kaalhoofdige heren een regen van... sokken neerkomen.

Wollen sokken. En aan elke sok een kaartje bevestigd.

Op het kaartje stond te lezen:

„Zelfs indien gij ons stemrecht geeft, zullen uw sokken nog gestopt worden."

Tegen de Fooi.

In verschillende landen is er een beweging gaande om het fooi-systeem, dat nochtans vele kellners een degelijk dagloon bezorgt, af te schaffen.

Vroeger werd het fooi-systeem op grote schaal beoefend in Engeland, zoals deze kleine historie uit het dagboek van Koning George I het verduidelijkt: „De morgen, volgend op mijn aankomst in het Saint-James Palace, zag ik bij mijn ontwaken een mooi park en een kanaal. Men zeide, dat mij dit alles toehoorde.

Dezelfde dag zond mij lord Chetwynd, intendant van mijn park, twee mooie karpers, in mijn kanaal gevangen. Men zeide mij dat ik een „tip" (fooi) van 5 guineas geven moest aan de knecht van lord Chetwynd, omdat hij mijn eigen karpers, gevangen in mijn eigen kanaal en in mijn eigen park, had gebracht...!"

Marietje en Liesje wandelde door het park. Toen vertelde Marietje: „Kijk, Liesje, op die bank daar heb ik op een Zondagmiddag met mijn vrijer gezeten."

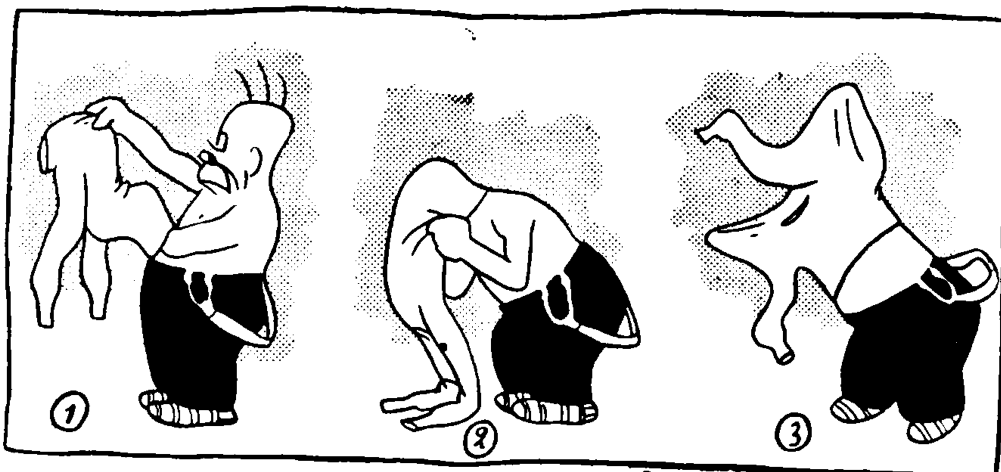
En Liesje vroeg nieuwsgierig:

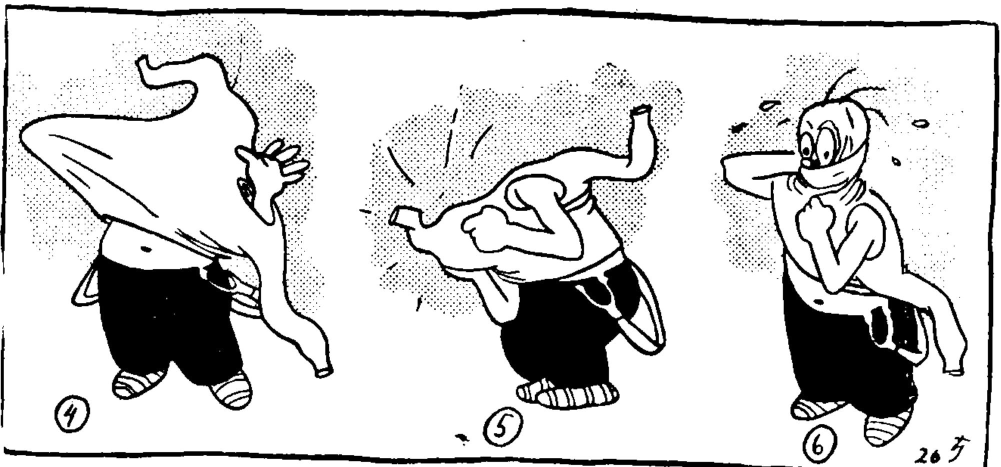
„Was het afscheid dramatisch, Marietje?"

„Helemaal niet," verklapte Marietje. „Mijn vrijer kwam niet en toen ben ik ook maar weggegaan."

„Kunt u me ook zeggen, waar hier in de stad het museum is?"

„Neem u me niet kwalijk; ik kan het u niet zeggen, ik ben geen vreemdeling hier."

ADAMSON PAST EEN NIEUW HEMD.